Titel:	*Harry Potter en de gevangene van Azkaban,* deel 3 uit de serie
Auteur:	J.K.(Joanne) Rowling, 31-7-1965
Uitgeverij:	De Harmonie
Jaar van uitgave:	2000
Aantal pagina's:	326
Genre:	Fantasy
Prijs:	2001: Hotze de Roosprijs

Recensie: J.K. Rowling, *Harry Potter en de gevangene van Azkaban*(2000)

Wederom betovert Rowling jong en oud in haar derde boek *Harry Potter en de gevangene van Azkaban*. De sfeer op Zweinstein wordt grimmiger, wanneer Sirius Zwarts ontsnapt uit de gevangenis Azkaban. Hij heeft het voorzien op Harry. Daarom wordt Zweinstein bewaakt door Dementors. Dit zijn afgrijselijke wezens. In hun nabijheid word je overvallen door ijzige kou en immense wanhoop. Jezelf beschermen kan door het oproepen van een Patronus. Dat is een uiterst ingewikkelde bezwering en Harry moet daar goed op oefenen. Ondanks de Dementors weet Sirius toch op Zweinstein op te duiken in de gedaante van een zwarte hond. Hij blijkt een Faunaat te zijn; iemand die zichzelf in een dier kan veranderen. Naarmate het verhaal vordert, blijken er nog meer Faunaten te zijn, maar ook een weerwolf doemt op. Wie goed en wie fout is, komt uit bij een confrontatie in het Krijsende Krot aan de voet van de Beukwilg. Daarna lopen de zaken echter niet als gewenst en dreigen er onschuldige slachtoffers te vallen. Kon de tijd maar worden teruggedraaid…

"Luister goed," zei professor Perkamentus heel zacht en duidelijk. "Sirius zit opgesloten in het kantoortje van professor Banning, op de zevende verdieping. Het dertiende raam van rechts in de Westertoren. Als alles goed gaat kunnen jullie vandaag meer dan een onschuldig leven redden, maar denk eraan: *Jullie mogen niet gezien worden!* U kent de wet, juffrouw Griffel - u weet wat er op het spel staat… *jullie – mogen – niet – gezien – worden!*"

Ook in *De gevangene van Azkaban* is de strijd tussen goed en kwaad weer in alle hevigheid los gebarsten. De vraag is niet zozeer of Harry het kwaad kan overwinnen, want hij is immers een legendarisch tovenaar. Het gaat er meer om, dat de wegen van het kwaad ondoorgrondelijk zijn. Wanneer je denkt te weten wie het kwaad vertegenwoordigt, blijkt dat vaak een vergissing te zijn. Schijn bedriegt, telkens weer. Het is dan ook zeer belangrijk, dat er echte vrienden zijn, die je kunt vertrouwen.

Ondanks de ernst van het onderwerp en de toenemende dreiging in het boek, weet Rowling het verhaal ook luchtig te houden. Dit, doordat zij zo'n enorme fantasie heeft. Zo krijgt Harry voor zijn verjaardag *Het monsterlijke monsterboek*. Het blijkt een hele klus dit boek te vangen. Het schuifelt en fladdert en bijt Harry zelfs in zijn vingers. Deze knappe bedenksels maken elk Harry Potter-boek steeds weer onweerstaanbaar.

Het boek is in principe chronologisch geschreven. Hier en daar is wel gebruik gemaakt van een terugblik, flashbacks dus. Rowling weet met het magische instrument, de Tijdverdrijver, toch te spelen met de tijd. Dit is essentieel voor de redelijk goede afloop van dit Harry Potter-avontuur. De schrijfstijl is vlot en doorspekt met taalspelingen. Nieuwe woorden komen in elk boek voor, het ene nog genialer bedacht dan het andere. Heel goed opgepakt door de Nederlandse vertaler! Wat wel opvalt, is dat sommige zinnen nogal lang zijn en ietwat gekunsteld in elkaar steken. Maar dat kan de pret niet drukken!